



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **F. D.**, bytem A., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 22.4.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 25.3.2011 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 25.3.2011 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č. II ze dne 29.11.2010 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 25.3.2011, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 29.11.2010, kterým mu odňala od 9.6.2010 invalidní důchod podle § 56 odst. 2 a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku lékařské posudkové služby Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Cheb ze dne 4.10.2010 již není invalidní, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 20%.

Žalobce v žalobě doplněné k výzvě soudu mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle něho trvá nepříznivý zdravotní stav pro popsání potíže a byla špatně sepsaná zdravotní zpráva MUDr. T.; navrhl nové posouzení zdravotního stavu i zhodnocení připojených lékařských zpráv a po provedeném řízení napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované.

V napadeném *rozhodnutí ze dne 25.3.2011* o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí ČSSZ č.j. 640 421 0857 ze dne 29.11.2010 žalovaná v odůvodnění zdůraznila, že žalobce v námitkách vyjádřil nesouhlas s odnětím invalidního důchodu kvůli trvajícím nepříznivému zdravotnímu stavu, avšak novým posudkem o invaliditě ze dne 9.3.2011 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, když rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 10-20%, když u žalobce byla stanovena na horní hranici, tj. 20%, která ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky nebyla změněna. Žalovaná také uvedla, že se pečlivě zabývala všemi námitkami žalobce, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad rámec jejich rozsahu, ale s ohledem na posudkový závěr, kdy nebyly splněny podmínky pro trvání invalidity, byly námitky shledány nedůvodnými.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Cheb* vedeného ohledně žalobce a v něm založeného **záznamu o jednání OSSZ ze dne 5.10.2010** (*kontrola invalidity – uvolnění výplaty důchodu; dle založené pozvánky byl žalobce pozván na OSSZ Cheb na 4.10.2010 v 10.10 hod.*) vyplývá, že žalobce, který měl od 4.6.2010 zastavenou výplatu pro nepodrobení se vyšetření v roce 2008, nebyl nadále uznán invalidní s tím, že rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy k vyhlášce, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky se nemění; **datum zániku invalidity** stanoveno dnem **4.6.2010** (*tj. dnem zastavení výplaty důchodu, i když je zřejmé, že tento stav je již leta stejný*). Ze založeného **posudku o invaliditě datovaného 4.10.2010** vypracovaného stejným lékařem ohledně žalobce však vyplývá, že žalobce již nebyl invalidní ani v prvním stupni, když rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy k vyhlášce, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; **datum zániku invalidity** stanoveno dnem **9.6.2010**. Dále vyplývá ze založeného **záznamu o jednání a posudku o invaliditě ze dne 9.3.2011** vypracovaného **ČSSZ, lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení v Plzni**, že **do 31.12.2009** dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce odpovídal postižení uvedenému v kapitole XV., odd. F, položce 3, písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění, tj. 40%, přičemž míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve smyslu § 6 odst. 4, 5 citované vyhlášky nebyla změněna; **od 1.1. do 9.6.2010** bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c) přílohy k vyhlášce, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40%, která nebyla změněna ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky; **k 29.11.2010**, tj. k datu vydaného rozhodnutí napadeného námitkami, bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy k vyhlášce, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; **datum zániku invalidity** stanoveno **9.6.2010** (*ponecháno datum zániku invalidity dnem zastavení výplaty důchodu, kterou určila 1. instance a měla ověřeni odborným nálezem, že klinický stav je již leta stejný*).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 20.4.2011 mimo jiné uvedla, že žalobci byl rozhodnutím ČSSZ ze dne 29.11.2010 odňat od 9.6.2010 invalidní důchod dle 56 odst. 1

písm. a) a § 39 odst. 1 zákona (*poznámka soudu: ve výroku rozhodnutí uveden pouze § 56 odst. 2 zákona*), neboť podle posudku OSSZ Cheb ze dne 4.10.2010 již není invalidní, protože jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20%, a pro účely řízení o námitkách podaných žalobcem byl vypracován nový posudek o invaliditě dne 9.3.2011, podle něhož žalobce nebyl invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, proto byly námitky žalobce zamítnuty rozhodnutím ze dne 25.3.2011 a rozhodnutí ze dne 29.11.2010 bylo potvrzeno. Závěrem žalovaná navrhla vypracování nového posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**), protože se jedná o přezkoumání nároku na dávku, jejíž nárok a výplata jsou závislé na posouzení zdravotního stavu, přičemž rozhodnutí ponechala na úvaze soudu podle závěru komise.

Ze zasláního *dávkového spisu* vedeného žalovanou ohledně žalobce soud zjistil mimo jiné následující:

1) Rozhodnutím ze dne 19.4.2010 č.j. X byla dle § 53 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb. od 4.6.2010 žalobci zastavena výplata invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně s odůvodněním, že byl dne 7.12.2009 vyzván k předložení lékařských nálezů ošetřujících lékařů, ale přes upozornění na možnost zastavení výplaty důchodu povinnost nesplnil; není však zjištělné, zda či kdy bylo rozhodnutí vůbec žalobci doručeno a nabylo právní moci a stalo se vykonatelným, jelikož žalobce na adrese uvedené na rozhodnutí neměl platný pobyt již od 5.8.2009.

2) Rozhodnutím č. I ze dne 29.11.2010 byla uvolněna dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona od 4.6.2010 do 8.6.2010 žalobci výplata invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně ve výši 6.853,-Kč měsíčně, avšak žádné odůvodnění rozhodnutí neobsahuje.

3) Rozhodnutím č. II ze dne 29.11.2010 byl dle § 56 odst. 2 zákona od 9.6.2010 žalobci odňat invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně s odůvodněním, že podle posudku OSSZ Cheb ze dne 4.10.2010 již není invalidní od 9.6.2010, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%, avšak není žádná zmínka ohledně zastavení výplaty invalidního důchodu pro nedostavení se ke kontrolní lékařské prohlídce nebo nepodrobení se vyšetření zdravotního stavu ve vztahu k § 56 odst. 2 zákona.

Dle **§ 56 odst. 2 zákona** byla-li výplata invalidního důchodu zastavena pro nedostavení se pojištěnce ke kontrolní lékařské prohlídce nebo nepodrobení se vyšetření zdravotního stavu a zjistí-li se, že pojištěnec přestal být invalidním již před zastavením výplaty důchodu, tento důchod nenáleží ode dne zastavení jeho výplaty. Zjistí-li se, že pojištěnec přestal být invalidním až po zastavení výplaty důchodu, důchod nenáleží ode dne, kterým pojištěnec přestal být invalidním.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Dle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 25.3.2011*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

S ohledem na § 88 zákona č. 582/1991 Sb. ve znění platném od 1.1.2010 je smyslem námitkového řízení přezkoumat rozhodnutí správního orgánu tak, aby na konkrétní nesouhlas a námitky účastníka řízení byla dána zcela přesvědčivá, srozumitelná a jasná odpověď formou správního aktu a vyjasnění toho, jakým způsobem k předmětnému rozhodnutí správní orgán dospěl, což v dané věci však není. Pokud účastník řízení, tj. žalobce, nezjistí z rozhodnutí jeho důvody, nemůže se proti němu účinně bránit a celé další řízení - správní i následné soudní - po podání žaloby pak postrádá svůj primární význam.

K otázce přezkoumatelnosti správních aktů se vyjádřil NSS také v *rozsudku č.j. 7Afs 1/2010-53 ze dne 4.2.2010*, v němž v návaznosti na usnesení rozšířeného senátu NSS č.j. 7Afs 212/2006-74 ze dne 19.2.2008 konstatoval: „*Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů je třeba vykládat v jejím skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí v důsledku nemožnosti zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Pakliže správní orgán vydá rozhodnutí, které je přezkoumatelné ve správním soudnictví, přičemž z jeho odůvodnění nelze ničeho zjistit (obsah a důvody jeho vydání), je zcela opodstatněný názor soudu, že je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné a je třeba jej pro tuto vadu zrušit*“.

Žalobce se podanou žalobou domáhá z důvodů v ní uvedených ponechání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně, který mu byl odňat od 9.6.2010.

Soud v tomto řízení přezkoumal obsah napadeného rozhodnutí žalované ze dne 25.3.2011, jakož i řízení a rozhodnutí předcházející jeho vydání, přičemž dospěl k závěru i *s přihlédnutím k ustanovení § 67 odst. 2 věta první a § 68 odst. 1 až 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád* (rozhodnutí se vyhotovuje v písemné formě, obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků a ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je

předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a označení účastníků; v odůvodnění se uvedou důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků (*dle § 85a odst. 1 zák. č. 582/1991 Sb. však platí, že v řízení o věcech důchodového pojištění se nepoužije ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí*)), že **žalovaná do rozhodnutí ze dne 25.3.2011 neuvedla náležitosti a úvahy požadované správním řádem a neuvedla ani, že dle obsahu námitek žalobce napadl rozhodnutí č. II ze dne 29.11.2010, i když uvedeného dne vydala ještě rozhodnutí označené č. I. Rozhodnutí ze dne 25.3.2011 a jemu předcházejícímu rozhodnutí č. II ze dne 29.11.2010, která jsou předmětem tohoto řízení, jsou s ohledem na jejich citovaný obsah i níže uvedené nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost, což způsobuje vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.**

Dále musí soud konstatovat, že *není zřejmé, kterého dne byl skutečně posouzen zdravotní stav žalobce na OSSZ Cheb (4. či 5.10.2010) a k jakému datu došlo k zániku invalidity žalobce (4.6. či 9.6.2010) vzhledem k obsahu záznamu o jednání OSSZ a posudku o invaliditě. Žalovaná vydala citovaná rozhodnutí č. I a II ze dne 29.11.2010, avšak měla k dispozici pouze posudek o invaliditě ze dne 4.10.2010 s datem zániku invalidity 9.6.2010, neměla tedy možnost odhalit nesrovnalosti v předmětných datech. Posudek o invaliditě OSSZ proto nesplňuje všechny podmínky stanovené v § 7 (náležitosti posudku o invaliditě) vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, jež nabyla účinnosti dnem 1.1.2010, navíc ani nebylo uvedeno, že k dispozici pro posouzení zdravotního stavu žalobce ještě byla i lékařská zpráva z ORL ze dne 13.5.2010; v podstatě stejný nedostatek je obsažen i v posudku ČSSZ.*

Napadené rozhodnutí žalované je tudíž nepřezkoumatelné, když nepřezkoumatelnost rozhodnutí zjišťuje soud ex offio a nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí. K tomu, aby soud takový závěr učinil, není zapotřebí, aby žalobce nepřezkoumatelnost namítal; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek NSS ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 359/2004). V této věci soud zjistil, že naprosto nepřezkoumatelné je rozhodnutí žalované č. II. ze dne 29.11.2010, neboť z něho není zjištělný důvod odnětí invalidního důchodu dle citovaného § 56 odst. 2 zákona, a potvrzením námitkami napadeného rozhodnutí (č. II) pak i toto rozhodnutí ze dne 25.3.2011 o zamítnutí námitek žalovaná zatížila stejnými vadami; navíc ani přesně neoznačila napadené rozhodnutí ze dne 29.11.2010, kdy byla vydána dvě rozhodnutí označená č. I. a II., přičemž z obsahu námitek ze dne 3.1.2011 je zřejmé, že jimi žalobce napadá rozhodnutí č. II ze dne 29.11.2010.

V této věci nebyla ze strany žalované dodržena zásada, že rozhodnutí musí mít oporu v odůvodnění, neboť výrok rozhodnutí nelze chápat odtrženě od důvodů, které k němu vedly. Z rozhodnutí č. II ze dne 29.11.2010 nelze vůbec zjistit, kdy a pro jaké konkrétní jednání žalobce došlo k zastavení výplaty invalidního důchodu, což ostatně není ani přesně zjištělné z rozhodnutí ze dne 19.4.2010 o zastavení výplaty invalidního důchodu, kde je pouze uvedeno, kterého dne byl žalobce vyzván k předložení lékařských nálezů a upozorněn na možnost zastavení výplaty důchodu. **Soud** proto ze shora uvedených důvodů **napadené rozhodnutí žalované ze dne 25.3.2011 i jemu předcházející rozhodnutí č. II ze dne 29.11.2010 zrušil pro zjištěné vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti (§ 76 odst. 1, § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s.) a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak vyplývá z výroku I. rozsudku.** Za tohoto stavu se soud věcně nezabýval námitkami žalobce uvedenými v podané žalobě.

Po právní moci tohoto rozsudku žalovaná nejprve zjistí, **kterého dne se opravdu uskutečnilo posouzení zdravotního stavu žalobce na OSSZ** v Chebu za účelem odstranění zjištěného rozporu (záznam o jednání datován 5.10.2010 a posudek o invaliditě vypracován 4.10.2010, ač se jedná o totožnou věc) a rovněž bude **jednoznačně vyjádřeno datum zániku invalidity**, když dosud jsou uvedena dvě rozdílná data – 4. a 9.6.2010. Teprve poté vydá nové rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu žalobci od konkrétního data v návaznosti na citované rozhodnutí ze dne 19.4.2010 podle § 56 odst. 2 zákona, budou-li splněny zákonné podmínky, event. vydá rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu dle § 56 odst. 1 písm. a) zákona při splnění zákonných podmínek, přičemž z odůvodnění bude naprosto zřejmý důvod vydání rozhodnutí. Výrok nově vydaného rozhodnutí, jakož i jeho odůvodnění, budou v souladu s příslušnými paragrafy správního řádu i zákona, čímž bude realizován tento rozsudek č.j. 16Ad 38/2011-39 ze dne 31.5.2012.

O náhradě nákladů řízení (výrok II.rozsudku) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 31.května 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně